

Lliçó 2: Pel 10 d'octubre de 2020

# LA FAMÍLIA



**Dissabte 3 d'octubre**

PER A L'ESTUDI D'AQUESTA SETMANA: Gènesi 3: 1-15; 2 Corintis 4: 6; Lluç 1: 26-38; Mateu 1: 18-24; Efesis 4:15; 1 Joan 3:18; Deuteronomi 6.

**PER MEMORITZAR:**

"Escolta, fill meu, la instrucció del teu pare, i no menyspreïs la direcció de la teva mare" (Prov. 1: 8).

Com a éssers humans, sempre estem aprenent. De fet, la vida mateixa és una escola.

"Des dels temps més remots, els fidels d'Israel havien prestat molta atenció a l'educació de la joventut. El Senyor havia indicat que, des de la més tendra infància, havia de ensenyar-se als nens de la seva bondat i grandesa, especialment com està revelada en la Llei divina i exposada en la història d'Israel. Els cants, les oracions i les lliçons de les Escriptures havien de adaptar-se a les ments en desenvolupament. Els pares i les mares havien de instruir els seus fills en què la Llei de Déu és una expressió del seu caràcter, i que a l'rebre els principis de la Llei en el cor, la imatge de Déu es gravava en la ment i l'ànima. Gran part de l'ensenyament era oral; però el jove també aprenia a llegir els escrits hebreus, i s'obrien al seu estudi els pergamins de l'Antic Testament" (DTG 49, 50).

Durant la mayorpart de la història humana, per locomún educació es va impartir a la llar, especialment durant els primers anys. Què diu la Bíblia sobre l'educació en la família, i quin principi podem extreure d'ella, qualsevol que sigui la nostra situació familiar?

## LA PRIMERA FAMILIA

No es donen molts detalls (en realitat, cap), en les primeres pàgines de les Escripures, pel que fa a el tipus d'educació familiar que s'impartia en els primers dies de la història humana, encara que podem assegurar que l'educació tenia lloc a la mateixa estructura familiar en aquell temps.

"El sistema d'educació estableix l'Edèn tenia per centre la família. Adan era 'fill 'de Déu (Lc. 3:38), i del seu Pare van rebre instrucció dels fills de l'Altíssim. La seva escola era, en Elmas exacte sentit de la paraula, una escola de família "( Ed 33).

I, encara que no sabem exactament el que s'ensenyava, podem estar segurs que s'abordaven les meravelles de la Creació i, després de pecat, el pla de redempció.

Què ensenyen els següents textos, i per què aquests van formar part de l'educació que Adan i Eva van impartir als seus fills? Gènesi 1; 2; 3: 1-15; 2 Corintis 4: 6; LLuc 10:27; Gàlates 3:11; Apocalipsi 22:12.

---

---

"El sistema d'educació instituït a el principi de l'món havia de ser un model per a l'home en tots els temps. Com una il·lustració dels seus principis, es estableció una escuela modelo en el Edèn, la llar de nuestros primers pares "( Ed 20).

L'educació cristiana és un compromís amb l'aprenentatge de les famílies i sus miembros sobre doctrina, adoració, instrucció, companyonia, evangelització i servei. La llar és on conferim a los miembros de la família l'amor i les promeses de Déu. És on els nens aprenen de Jesús com el seu Senyor, Salvador i Amic, i on s'enalteix la Bíblia com la Paraula de Déu. La família és on vam demostrar com és una relació saludable amb el nostre Pare celestial.

En Gènesi 4: 1 a el 4, tant Caïn com Abel porten les seves ofrenes a el Senyor. Segurament, podem suposar que van aprendre el significat i la importància de les ofrenes com a part de la seva educació familiar pel que fa a el pla de salvació. Per descomptat, com mostra la història, una bona educació no sempre condueix a el tipus de resultat que esperem.

**■ Qualsevol que sigui la situació en la teva llar, ¿quines decisions pots prendre perquè sigui un ambient on s'ensenyi i viva la veritat?**

## LA INFÀNCIA DE JESÚS

Les Escripures ens donen molt pocs detalls sobre la infància de Jesús. Granparte d'aquests anys continuen sent un misteri. No obstant això, se'ns ha donat una idea de el caràcter dels seus pares terrenals, Maria i Josep, i el que aprenem d'ells podria ajudar-nos a explicar alguna cosa de la infància i l'educació primerenca de Jesús.

Què ens ensenyen aquests versets sobre Maria i Josep? Com ens podrien ajudar a comprendre la manera com Jesús va ser educat pels seus pares?

Lluc 1: 26-38 .....

Lluc 1: 46-55  
.....

Mateu 1 : 18-24  
.....

En aquests passatges podem percebre que tan Maria com Josep eren jueus fidels que procuraven viure en obediència a les lleis i els manaments de Déu. I en efecte, quan el Senyor es presentà a ells per dir-los el que passaria, ells van fer fidelment tot el que se'ls va dir.

"El nen Jesús no va rebre instrucció en les escoles de les sinagogues. Sumadre va ser la seva primera mestra humana. De llavis d'ella i dels rotllos dels profetes va aprendre les coses celestials. Les mateixes paraules que ell havia parlat a Israel per mitjà de Moisès li van ser ensenyades sobre els genolls de sumadre. I, a el passar de la infantesa a la joventut, no freqüentar les escoles dels rabins. No necessitava la instrucció que podia obtenir-se de tals fonts, perquè Déu era el seu instructor "( DTG 50, 51).

Sens dubte, els seus pares van ser bons i fielesmaestros per al nen, però, com revela la historiade Lucas 02:41 a l'50, habíamuchas coses de suhijoque ells no entenien, perquè Jesús posseïa coneixement i saviesa divins, que només el Senyor li havia impartit.

**■ Torna a llegir la cita anterior d'Elena de White. Com abastar amb la nostra ment el que ella va escriure aquí sobre que Jesús va aprendre sobre els genolls de la seva mare les paraules que ell mateix havia pronunciat? Què ens diu això sobre el sorprenent amor de Déu? Com hem de respondre nosaltres, criatures caigudes i pecadores?**

## COMUNICACIÓ

Concretament, l'educació en qualsevol nivell és comunicació. El mestre té coneixement, saviesa, informació, fets i altres per transmetre a l'alumne. Algú amb molt coneixement ha de tenir la capacitat de comunicar-ho als altres; en cas contrari, De què serveix tot el que sap, al menys, en termes d'ensenyament?

No obstant això, d'altra banda, les bones aptituds docents no consisteixen només a la capacitat de comunicar-se. També és fonamental entaular una relació per a tot el procés. "El veritable mestre pot impartir als seus alumnes pocs dons tan valuosos com el de la seva companyia. Es pot dir dels homes i les dones, i molt més dels joves i els nens, que només els podem comprendre a l'posar-nos en contacte amb ells per MIG DE la simpatia; y necesitamos comprenderlos para poder beneficiar-los más eficazmente" ( Ed 212).

En altres paraules, la bona ensenyament també funciona en els nivells emocional i personal. En el cas de la família com a escola, això és molt important. S'ha de construir una bona relació entre el alumne i el maestro.

Les relacions s'entaulen i es fomenten mitjançant la comunicació. Quan els cristians no es comuniquen amb Déu, per exemple, mitjançant la Lectura de la Bíblia o l'oració, el seu relació amb Dios s'estanca. Les famílies necessiten la conducció divina per créixer en la gràcia i el coneixement de Crist.

Llegeix els textos següent. Què podem aprendre d'ells per entaular relacions familiar (o de qualsevol tipus) sòlides? Salmos 37: 7-9; Proverbis 10:31, 32; 27:17; Efesis 4:15; 1 Joan 3:18; Tit 3: 1, 2; Jaume 4:11.

---

---

Dedicar temps a sembrar les llavors adequades de la comunicació no només prepararà als membres de la família per a una relació personal amb Crist, sinó també ajudarà a desenvolupar relacions interpersonals dins de la família. Obrirà canals de comunicació que t'alegraràs d'haver format un cop que els teus fills arribin a la pubertat i a l'edat adulta. I fins i tot si no tens fills, els principis que es troben en aquests versicles funcionen per a tot tipus de relacions.

**■ Pensa també per què no només importa el que diem sinó com ho diem. Què vas aprendre de les situacions en què la teva forma de dir alguna cosa arruïna l'impacte del que vas dir, per més que hagis dit el correcte?**

## EL PAPER DELS PARES

"I vosaltres, pares, no provoqueu a ira als vostres fills, sinó crieu-los a disciplina i amonestació del Senyor" (Efe. 6: 4).

"Dona virtuosa, qui la trobarà? Perquè la seva estima sobrepassa llargament a la de les pedres precioses" (Prov. 31:10).

Els pares tenen una gran responsabilitat. El pare és el cap de la família, i la família és el planter de l'església, l'escola i la societat. Si el pare és feble, irresponsable i incompetent, llavors la família, l'església, l'escola i la societat patiran les conseqüències. Els pares han de tractar de conrear el fruit de l'Esperit: "amor, goig, pau, paciència, benignitat, bondat, fe, mansuetud, temprança" (Ga. 05:22, 23).

Les mares també tenen, potser, el paper més important en tota la societat. Tenen una gran influència en la formació de la personalitat dels seus fills i en la formació de l'caràcter i el temperament de la llar. Els pares han de fer tot el possible per treballar amb les mares en l'educació dels seus fills.

Què poden aprendre els pares i les mares d'aquests textos? Efesis 5:22, 23, 25, 26; 1 Corintis 11: 3; 2 Corintis 06:14; Romans 13:13, 14; 2 Pere 1: 5-7; Filipencs 4: 8.

---

Els pares cristians tenen la obligació moral de brindar un model de Crist i de l'església amb el seu comportament i la seva forma de ser. La relació matrimonial és una analogia de la relació de Crist amb l'església. Quan els pares es neguen a guiar, o si guien de manera tirànica, estan pintant una imatge falsa de Crist als seus propis fills i a el món. Déu ordena que tots els pares cristians ensenyin diligentment als seus fills (ver Deut. 6: 7). Els pares tenen la responsabilitat de ensenyar als seus fills a estimar el Senyor amb tot el seu cor. Han d'ensenyar el temor del Senyor, una total i amorosa devoció i submissió a ell.

A Deuteronomi 6: 7, als fills d'Israel se'ls van donar instruccions específiques sobre l'educació de seus fills respecte a les grans coses que el Senyor havia fet pel seu poble. Encara que ells tenien grans històries per explicar als seus fills, nosaltres, que vivim després de la creu de Crist, tenim una història molt millor per explicar, oi?

Per tant, l'ensenyament que hem de donar és un fet proactiu i continu, en el qual aboquem la veritat de Déu en els nostres fills i els preparem per a la seva pròpia relació amb Crist.

No obstant això, a tots se'ns ha donat el sagrat do de l'liure albir. Finalment, quan siguin adults, els nostres fills hauran de respondre per si mateixos davant Déu.

## NO US OBLIDEU

Abans que els fills d'Israel entressin a la Terra Promesa, Moisès els va parlar novament, relatant l'amanerament meravil·losa en què el Senyor els havia guiat, i els va exhortar vegada després de vegada a no oblidar el que el Senyor havia fet per ells. En molts aspectes, Deuteronomi va ser el testament de Moisès. I, tot i que es va escriure hacemiles d'anys, en una situació cultural i de vida radicalment diferent de qualsevol cosa que experimentem avui, aquests principis també s'apliquen a nosaltres.

Llegeix Deuteronomi 6. ¿Què podem aprendre d'aquest capítol sobre els principis de l'educació cristiana? Què hauria de ser primordial per a tot el que ensenyem, no només per als nostres fills sino per a qualsevol que no sàpiga el que nosaltres sabem sobre Déu i els seus grans actes de salvació? Quines advertències trobem en aquests versicles també?

---

---

L'essencial per a tot el que havien de ensenyar als seus fills era la meravellosa obra de Déu entre ells. I a més se'ls va donar un clar advertiment de no oblidar tot el que Déu havia fet per ells.

Per descomptat, si els pares han d'exercir el paper principal per a la integració dels ensenyaments bíblics en la vida dels seus fills, llavors tenen la responsabilitat d'organitzar i de preparar supropia vida de tal manera que tinguin el coneixement i el temps adequats per dedicar-los als seus fills .

"El primer mestre de l'infant és la mare. A les mans d'aquesta es concentra en gran part la seva educació durant el període de major sensibilitat i desenvolupament més ràpid "( Ed 275).

Aquest és el moment crucial en què els pares han de satisfer les necessitats dels seus fills relacionades amb l'amor i les promeses de Déu. Establir un horari regular per ensenyar la saviesa i les promeses de Déu personalment als seus fills tindrà un impacte positiu en la teva família per a les generacions futures.

■ **Llegeix aquest verset: "I les repetiràs als teus fills, i parlaràs d'elles estant a casa teva, i caminant pel camí, i a l'anar a dormir, i quan t'aixequis" (Deut. 6: 7). Quin és el propòsit d'això? Què hauria de dir-nos sobre la importància de mantenir sempre la realitat de el Senyor no només davant dels nostres fills sinó també de nosaltres mateixos?**

## PER ESTUDIAR:

"Sobre els pares i les mares descansa la responsabilitat de la primera educació de l'infant, com així mateix de la ulterior, i per això tots dos pares necessiten urgentment una preparació acurada i cabal. Abans d'acceptar les responsabilitats de la paternidad y lamaternidad, els homes i lasmujeres haurien familiaritzar-se amb les lleis de el desenvolupament físic [...] haurien de comprendre també les lleis de el desenvolupament mental i de la educació moral "( Ed 276).

"La cooperació debería començar amb els pares en el llar. Comparteixen la responsabilitat de la educació dels nens, i haurien d'esforçar constantment per actuar junts. Lliureu a Déu i demaneu-li ajuda, per sosteners mutuament. [...] No es probable que lospadres que imparten esta educació critiquin el mestre. Pensen que tant l'interès dels seus fills com la justícia hacia l'escola exige que, tant com sea posible, donin suport i honorin a aquell que comparteix la seva responsabilitat "( Ed 283).

## PREGUNTES PER DIALOGAR:

1. Tinguem fills o no, tots vivim en algun domicili, i tots interactuem amb els altres també. Què vas aprendre de la lliçó d'aquesta setmana que pugui ajudar-te a interactuar amb els altres, o fins i tot a donar testimoni als altres, al lloc on vius o en un altre lloc?
2. Tendim a considerar que l'educació és una cosa bona (a la fi i al cap, qui es pot oposar a l'educació?). Però sempre és així? Quins exemples podries donar en què l'educació s'hagi pervertit i convertit en una cosa dolenta? Què podem aprendre d'aquests exemples negatius que podria ajudar-nos a fer que l'educació sigui una cosa bona?
3. Com s'indica en l'estudi de dimecres, tots vam rebre el do sagrat de l'liure albir. Tard o d'hora, quan els nens arribin a joves o fins i tot a adults, hauran de prendre les seves pròpies decisions pel que fa a el Déu de què van aprendre en els seus primers anys de vida. Per què tots (siguem pares o no) els que procurem donar testimoni als altres i ensenyar l'evangeli sempre hem de tenir en compte aquesta veritat crucial de l'liure albir?